

| నువ్వయితే ఏం జేస్తావు?

చేసిన పాపం చెపితే పోతుందంటారు. నేను కాంగ్రెసు వ్యతిరేకినని గాంధీ పటం నెత్తిన పెట్టుకు ప్రమాణం చేసిన మాట నిజమే. పీకమీది కొచ్చినాక చావనా? అటువంటి అగత్యం నా జీవితంలో కలుగుతుందని నేను కలగన్నానా? పోలీసు వగైరా అపాయకర శక్తులు సుస్థిరంగా కాంగ్రెసు పక్షాన ఉంటాయని తెలిసేగదా నేను ఖచ్చితంగా కాంగ్రెసు పక్షాన నిలబడి వున్నది? నాకేం రాజకీయాలు తెలిసేదును నని? స్వరాజ్యం రాకమునుపు దైవంమీదే భారంవేసి కాంగ్రెసు ఉద్యమాలన్నిటిని తిట్టినవాణ్ణేగా? అటువంటప్పుడు నన్ను మీరు అపార్థం చేసుకుంటే ఎట్లా? నే నెప్పుడూ గెలిచే పక్షమే ఉంటాను. నావల్ల బలవంతుల కెప్పుడూ అపాయం వుండదు. మామూలు పోట్లాటలోకూడా నేను నాలుగు తినేవాణ్ణి. రెండు వేస్తానుగాని, వేసేవాడి జోలికి పోనే.

అటువంటివాడికి నాకే ఎందుకు జరగాలి ఈ పాడు పరీక్ష? ఆ లోకోలో తర పురుషులు నాద్గిరకే ఎందుకు రావాలి? వారి ప్రశ్నలకు నే నెందుకు సమాధానం చెప్పాలి— ఏమో నాకు తెలీదంటే పోయ్యేదాన్ని! వాళ్లుకూడా కాంగ్రెసు పక్ష పాతులలే కనపడేసరికి నేను గోతిలోపడ్డాను. ముఖ్యంగా ఆంజనేయస్వామి వారి వాలకం చూసేసరికి—

ఇట్లా చెప్పకపోతే జరిగిన విషయం మీకేమీ బోధ పడదు. అందుకని జరిగిన విషయం జరిగినట్టు మీకు మనవి చేస్తాను. నా వల్ల ఎట్టి దోషమైనా ఉంటే దండించండి.

ఆ రోజు రాత్రి నా కెంతసేపటికీ నిద్ర పట్టలేదు. అసలే ఇల్లు బిక్కు బిక్కు మంటోంది. మా ఆవిడ పిల్లలతో సహా ఆ సాయంకాలమే బయలుదేరి పుట్టింటికి వెళ్లింది, చెల్లెలికి పురుషు వసోందని, 'రేపు ఉదయం వెళ్ళవే' అంటే విందా? అంత ఇంటికి బిక్కు బిక్కు మంటూ నేనొక్కణ్ణే. అసలే నాకు చీకటంటే భయం. దొంగాళ్ళ మాట జాపకం వచ్చినా కమ్యూనిస్టుల మాట జాపకం వచ్చినా ఇక రాత్రికి జాగ్రహం అనుకోండి. అందుచేత ఎంతకీ నిద్ర పట్టలేదు. నిమిషాలు లెక్క పెట్టాను. నేను లెక్క పెడుతున్నవి సెకండ్ల అనిపించింది. ఎన్నివేల నిమిషాలు లెక్క పెట్టినా ఒక గంట కాదాయె!

పన్నెండు గంటలు కూడా విన్నాను. మా గడియారం పన్నెండు గంటలూ తీరా కొట్టిందోలేదో దభీమని చప్పుడయింది. నా గుండె కాస్తా ఆగిపోయింది. వొణుగుతూ కళ్ళు గట్టిగా మూశాను.

“అబ్బాయ్ ! చూడు బాబు !

ఆ గొంతు వినగానే భయం పోయినట్టయింది. కళ్ళు తెరచి చూద్దాను గదా నాటకంలో వేషం లాగా ఎదుట నిలబడి ఉన్నాడు - చెమ్మి కోటు, చమ్మి లాగూ, మెడలో చొకరకం పూసల దండలూ, మొహానికి అరదళం - ఎన్నడో నేను నా పసితనంలో చూసిన హరిశ్చంద్రుడి వేషంలా

వున్నాడు. ఈ పాత్రధారి ఎవడు ? ఈవేళ నా యింట్లోకి ఎట్లా వచ్చాడు? ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చాడు ? ఎందుకు వచ్చాడు? ఇలాటి సందేహాలన్నో నాకు కలిగాయి.

“ఎవరు మీరు?” అన్నాను.

“నేను హరిశ్చంద్రుణ్ణి నాయనా? నీవల్ల ఒక ఉపకారం కావాలి”.

నన్ను వెర్రిబాగులవాడికింద కట్టిన ఆమనిషినిచూస్తే నాకు నవ్వు, కోపమూ కూడా వచ్చింది.

“అటాగండి, హరిశ్చంద్రుడుగారూ! మీరు రావటం ఎక్కడినుంచి?”

“దేవేంద్రుడి సభనుండి బాబూ. ఒక చిన్న అన్వేషణమీద దేవేంద్రుడి కోరికపై వచ్చాను. ఇంతకాలానికి ఈ పుణ్యభూమిలో సత్యమే ప్రాతిపదికగా రాజ్యం ఏర్పడిందట. ఈ రాజ్యం తాలూకు వివరాలు కనుక్కొని వచ్చి చిన్న రిపోర్టు తయారు చెయ్యమనీ, మరొకర్నీ మరొకర్నీ పంపితే తనకంత నమ్మకం ఉండదనీ దేవేంద్రుడు నన్ను కోరాడు. నేను 'కాదనలేకపోయాను' అన్నాడాయన. “ఏం వివరాలు కావాలి మీకు?” అన్నాను.

“మీరు నిజంగా సత్య రాజ్యంలోనే ఉన్నారా?”

“మీకా సందేహం దేనికి? మా జాతీయ మాటోక్షమిం చండి మాటో అనే యింగ్లీషు మాటలకు సరిఅయిన తరుమా తెలియదు - “సత్యమేవజయతే అని?”

“నిజమా! ఆహా ఎంత అద్భుతవంతులు నాయనా మీరు. నే నారోజుల్లో సత్యసంధత మీద నిలబడ్డానంటే

బొత్తిగా ఒంటరిగాణి. నాకొక్క పురుగు తోడులేదు. మీ ప్రభుత్వమే 'సత్యమేవ జయతే' అంటున్నదా? కొంపతీసి 'సత్యమేవజయితీ' అనడంలేదుగదా. ఎందుకంటే" అని అన్నాడాయన.

"లేకులెండి. ఎక్కడన్నా అచ్చు తప్పులు రావలసిందేగాని 'జయతే' అనే అంటున్నాం. కష్టపడిసాధించిన స్వాతంత్ర్యానన్నా వదలుతారుగాని కాంగ్రెసువారు సత్యాన్ని మట్టుకు వదిలిపెట్టరు.

"అట్లాగే ఉండాలి నాయనా. నేను సత్యంకోసం రాజ్యాన్ని, భార్యాబిడ్డలనూ వదిలిపెట్టెయ్యాలా?"

"నిజమేనండి, మీనాటకం చాలాసార్లుచూశా చిన్నతనలో, అందులో మామేనమామగారు వీరభాషలుడివేషం వేసి జనాన్ని భలే నవ్వించేవాడు."

"వీరభాషలుణ్ణిచూసి జనం నవ్వేవాళ్లా? ఏంచిత్రం? అయితే, బాబూ మీరు స్వాతంత్ర్యంకోసం చాలా కష్టపడ్డారా నాయనా?"

"అయ్యో అంతులేని కష్టాలు పడ్డామండీ"

"పోనీ, పాపం. సుఖించాలంటే కష్టపడాలి, నాయనా ఏమేం కష్టాలు పడ్డాలో కొంచెం టూకీగా చెబుతావూ, రాసుకుంటాను!

ఆ మానవుడు జేబులోంచి పుస్తకం తియ్యసాగాడు.

"ఆ రాజకీయాలు నాకంత బాగా తెలీవండీ. మీరు మా కాంగ్రెసు నాయకులను కలుసుకుంటే అవన్నీ వారు నివరంగా చెప్పగలుగుతారు."

“అట్లాగా? సరేలే! నేను వెళ్ళి అక్కడక్కడా నాకు కావలసిన విషయాలు సేకరించి మళ్ళిపోయేటప్పుడు కనిపించి మరీపోతాను;” అన్నాడు సత్యహరిశ్చంద్రుడు. మాటలోనే అంతర్ని తుడోతూ.

ఆయన మాయమైన మరోక్షణం ఏదో భ్రమపడ్డాననుకున్నాను. హరిశ్చంద్రుడేమిటి? నాదగ్గిరికి రావడమేమిటి? తెలుగు - అందులోనూ మాజిల్లాభాష, మీదుమిక్కిలి వ్యావహారికం - మాట్లాడటమేమిటి?

ఈ మాట అనుకుంటూ కన్ను మూశానో లేదో గదిలోకి వందగ్యాసులెట్లు వచ్చినట్టయింది. బలవంతాన కళ్ళు తెరచి చికిలించి చూద్దనుగదా, ఒకదివ్యపురుషుడు నా ఎదుట నిలబడి ఉన్నాడు. ఆయనను “మీరెవరు? అని అడగవలసిన అవసరం కలగలేదు. నాగదిలో వున్న బుద్ధుడి బొమ్మకు అచ్చమైన నకలు.

“ఏం స్వామీ ఇట్లా దయచేశారు” అన్నాను.

బుద్ధుడికి తెలుగువచ్చు.

“ఇంద్రలోకంనుంచి వస్తున్నాను నాయనా. మీ రాజ్యంలో అహింస నూటికి నూరుపాళ్ళూ అమలుజరుగుతుందట. ఇంద్రుడు నన్ను ఆ విషయం చిన్నరిపోర్లు రాయమని పంపాడు.”

“అట్లాగాండీ? అందులో సందేహమేమీలేదు. హింసలో విశ్వాసంలేని ప్రభుత్వమంటూఉంటే ఈ ప్రపంచంలో మాదే. రష్యా-చైనాలపట్ల మాకెంతో స్నేహభావముండి కూడా, వాళ్ళు హింసాయుత విప్లవాలు జరిపారన్న కారణం

చేతనే మా ప్రభుత్వం ఆ దేశాల సాహిత్యాన్ని బహిష్కరిస్తున్నది. హింసను తగ్గించాలనే ఉద్దేశంతోనే మా ప్రభుత్వం హింసావాదులను అంటే కమ్యూనిస్టులేండి - ఏమీ తప్పు చెయ్యకుండానే బొక్కలోకి అంటే జైల్లో అన్నమాట - తోస్తున్నది. మేం ఒక్క ఇంగ్లీషువాడి రక్తబిందువు చిందకుండా వాళ్ళ దగ్గరనుంచి స్వరాజ్యం పుచ్చుకున్నాం. అటువంటి స్వరాజ్యాన్నయినా వాదులు తాంగాని అహింసను మాత్రం వదలం.

“చాలా సంతోషం నాయనా! రాజ్యమెందుకు బాబూజీ? నేను రాజ్యాన్ని అవలీలగా తృణీకరించి ప్రేమ మార్గం కనుక్కున్నాను.”

“మీరు మా కాంగ్రెసు నాయకులను కలిసి మాట్లాడితే అంతా బోధపడుతుంది.”

“అట్లాగే, నాయనా. నువ్వు చెప్పిన ఈ రెండు ముక్కలూ నాకెంతో సంతోషం కలిగించాయి. అయితే, చూడు, బాబూ! అహింసా చిహ్నం ఏదైనా మీ దేశంలో ఉందా?”

“లేకేమండీ? మా జెండామీద ధర్మచక్రం ఉంది.”

“అశోకుడిదేనా, బాబూ?”

“అవునండీ, అవును!”

“మంచిది, నాయనా! అశోకుడుండే హింసద్వారా అహింసను చేరుకున్నాడు.”

“మా కాంగ్రెసు వారు ముందే అహింసను అవలంబించారు.”

“భేష్! బాగుంది! వస్తా నాయనా ! మళ్ళీ తిరిగి వచ్చేటప్పుడు నిన్ను చూసి మరీ దేవేంద్రలోకం పోతా!”

ఒక్కసారిగా కాంతి మాయమైంది. కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి. మళ్ళీ నాకళ్ళు గుడ్డిదీపపు వెలుతురుకు అలవాటు పడ తరువాత ధైర్యంగా కళ్ళుమూశాను. కన్ను ఇట్లా మూశానోలేదో - కప్పువిరిగి మీద పడిందనుకున్నాను - అంతభయంకరమైన చప్పుడై, భూమి కంపించింది. కళ్ళు తెరచి చూద్దనుగదా ఆంజనేయులవారు ఎదుట ప్రత్యక్షం. మూడు మూర్తులూ రవివర్మ గీసిన ఆంజనేయుడే.

“ఏంస్వామీ, ఇట్లాదయచేశావు?”

నామాట వినిపించుకోలేదు. అటూ ఇటూ ఊగుతూ “రామ రామ రామ సీతా” అని పాడుతున్నాడు. నేను నోరు తెరిచి అతనికేసి చూస్తున్నాను. చిన్నప్పుడు చూసిన సి. యస్. న శేషం హనుమంతుడికీ, ఈ అబ్బికి చాల పోలికలున్నాయి. అంతేఎత్తుకూడా ఉన్నాడు. పాడుతూ పాడుతూ నా మీదకురికి గొంతు పిసగపోయినాడు.

“ఆగు, ఆగు ఏమిటీ దౌర్జన్యం?” అన్నాను.

“ఇది రామరాజ్యంకాదా?”

“అవును అయితే?”

నేను రాంభజన చేస్తూంటే నువ్వుకూడా చెయ్యవేం? నువ్వుచూస్తే దేశద్రోహిలా ఉన్నావు! చంపేస్తా? ఎవడను కున్నావో? రామబంటును!”

“ఎట్లా! ఏం వచ్చారు తమరు?”

“ఇక్కడ రామరాజ్యం ఎట్లా అమలు జరుగుతుందో

చూసిరమ్మని దేవేంద్రుడు నన్ను పంపాడు. రాముడి తరవాత ఇంతకాలానికి మల్లీరామరాజ్యం ప్రపంచంలో ఏర్పడిదంటే నాకు పరమానందంగా ఉంది. రామ రామ రామ సీతా!

మల్లీ పాటలో పడాను.

“అవును రామభక్తాగ్రేసరులైన అనేకమంది అయ్యం గాను ప్రభుత్వంలో ఉన్నారు - అంటే వైష్ణవస్వాములన్నమాట.”

“రామ రామ రామ సీతా! ఈ దేశానికి రాజెవరు?”

“రాజులుండరు. ఇది రిపబ్లిక్ అంటే ప్రజారాజ్యమన్నమాట. అంటే ప్రజలే రాజులు!”

“హా రామా! నీ ఆశయం నెరవేరిందయ్యా, నువ్వు రాజువై ఉండి ప్రజాభిప్రాయాన్ని పాటించావు! ఇంతకాలానికి ప్రజలే రాజులై పోయినారు. రామ రామ రామ సీతా!

“ఈమధ్యనే ఎన్నికలైనాయి. ప్రజలు కాంగ్రెసు మంత్రులనే ఎన్నుకున్నారు. కాంగ్రెసు మంత్రులను ఎన్నుకోకపోతే రామరాజ్యం పోయే ఉండును. అదృష్టవశాత్తు అట్లా జరుగలేదు.”

“రామ రామ రామ సీతా! నేను అట్లావెళ్ళి మీ రామరాజ్యాన్ని స్వయంగా చూసి వస్తా. తిరిగి వెళ్లేటప్పుడు మల్లీ కనిపిస్తాలే! రామ రామ రామ సీతా! రామ రామ రామ సీతా!”

ఆంజనేయుడి పాట క్రమంగా ఫేడవుట్ అయింది. నేనుకూడా కళ్ళుమూశాను. కాని ఇంకెవరు వస్తారో అని

నాకు అనుమానంగానే ఉంది. అయితే ఇది వొట్టి అనుమానమే అయింది. ఎందుచేతనంటే ఇంకెవరూ రాలేదు. నేను నిద్రకూడా పోయిఉండాలి.

ఎందుచేతనంటే నాకు ఈసారి నిద్రా భంగమయినట్టయింది. ఈసారి నేను లేచింది చప్పుళ్ళకుకాదు. ఆకస్మికంగా వొళ్ళంతా దగ్ధమై పోతున్నట్లనిపించింది. ఏదో పీడకల వచ్చివట్లుగా వంటిమీద రోమాలన్నీ నిక్కపోడుచుకున్నాయి. శరీరమంతా కంపిస్తున్నది. నాలుక ఎండుకుపోయి పిడచ గట్టింది.

నేను కంగారుగా పక్కలో లేచి కూచునేసరికి ఆముగ్గురూ నా ఎదుట వున్నారు. నాకేసి శాద్రంగా చూస్తున్నారు. వాళ్ళనుచూస్తేనే ప్రాణాలు పైన పోసాగాయి.

“నాతో అబద్ధాలాడావుట్రా? పాపి!” అన్నాడు. హరిశ్చంద్రుడు, పల్లపటపటాకొరుకుతూ హరిశ్చంద్రుడేమోనోట్లో నాలుక లేని సత్యకాలపు మనిషనుకున్నాను. బుద్ధుడు ఏమీఅనలేదు. కాని ఆయననాకేసిచూసేచూపు దుర్భరంగా ఉంది. ఇక ఆంజనేయుల వారి సంగతి చెప్పనే అక్కర్లేదు. నిప్పులు తొక్కిన కోతిలాగ, ఇంకోమాటు అనటానికిలేదు—చిందులు తొక్కుతున్నాడు. అతని తోక భయంకరమైన కొండశిలలాగా నామీదికి దూకుతోంది.

“క్షమించండి! నేను అల్పుణ్ణి మీ ఆగ్రహం తప్పు చేసిన వారిమీద చూపండి.”

“మాతో అన్ని పచ్చిఅబద్ధాలెందుకు చెప్పావు? అన్నాడు హరిశ్చంద్రుడు. నేనేం అబద్ధాలుచెప్పానో నాకు

తెలిదు. కాని చెప్పక చెప్పక నే హరిశ్చంద్రుడికే అబద్ధాలు చెప్పటం ఏమిటి? నా ప్రారబ్ధం కాకపోతే అబద్ధాలను ఏవ రైనా సహిస్తారుగాని హరిశ్చంద్రుడు సహిస్తాడో!

“సత్యమేవజయతే. హాహాహాహా అన్నాడు హరి శ్చంద్రుడు.

“అహింసాశ్చైవార్థశ్రమం! హాహాహాహా!” బుద్ధుడు.

“రామరాజ్యం! గుర్ గుర్ అన్నాడు ఆంజనేయులు.

నేనే చెయ్యాలి? నాకు మతిపోయింది! వాళ్ళనుడుట సాష్టాంగపడ్డాను. నా సుకుమారమైన చర్మాన్ని రక్షించు కునేందుకు నోటికి వచ్చినమాట అనేశాను.

“అయ్యో మీ ఎడల నేను అపచారంచేసి వుండి వుండవచ్చు నాకు నిజంగా రాజకీయాలు తెలియవు. కాక పోయినా నేను కాంగ్రెసు వ్యతిరేకిని, మీరు సి. ఐ. డి. లేమోనని భయపడి అట్లా అన్నాను.

వీళ్లు ఏ రాజకీయ దృక్పథం గలవారో నాకు తెలిసి చాపకపోయే. ఏ రష్యా ఏజంట్లయినా అయితే కమ్యూనిస్టు నని చెబుదానునికూడా తెగబడ్డాను, చెప్పొద్దూ? కాని ఆ ఇండ్రలోకంలో ఏ రాజకీయాలు తెలిసి ఏడవలేదు. అందు చేత కాంగ్రెసు వ్యతిరేకినని మాత్రం ఊరుకున్నాను. అదే నా ప్రాణాన్ని కాపాడింది. హనుమంతుడి తోక నామీద ఆడటం మానేసింది. బుద్ధుడు నాకేసి తీవ్రంగా చూడటం మానేశాడు. హరిశ్చంద్రుడు కూడా కొంత సామ్యంగా మారాడు.

“నువు వెధవ్వి! మీ బతుకు బండారమంతా ఇప్పుడే వెళ్ళి ఇంద్రుడికి చెప్పేస్తాం. ఇకముందే నా బుద్ధికలిగి మసలుకో. తెలీని విషయాలు మాట్లాడకు” అన్నారు వాళ్లు.

“పోనీ, ఒక్క సలహా ఇవ్వండి. ఈ మునిసిపల్ ఎన్నికల్లో వోటు ఎటు వెయ్యమన్నారు. ఇప్పుడు కొత్త వార్డులు! మీకు తెలుసుననుకుంటా!”

“నీ వెధవ రాజకీయాలతో మాకు ప్రసక్తి లేదు. మేం మీ సమాజధర్మం తెలుసుకోవటానికి వచ్చాం. అటువంటి దేమీ కనిపించలేదు. పోతున్నాం. మీ జీవితం నరకకూపమల్లే చేసుకున్నారు. అందులోనే పొర్రండి!” అంటూ ఆ త్రిమూర్తులు అంతర్హితమైనారు. ఇదీ జరిగిన సంగతి. ఈ నా రహస్యం ఎట్లా బయటపడిందో నాకు తెలీదు. దేశభక్తులైన నా స్నేహితులు నన్ను పురుగును చూసినట్టు చూస్తున్నారు. నేను కాంగ్రెసు విరోధినని ఆ దేవతా మూర్తుల ఎదట ప్రమాణం చేసినట్టు ఎట్లా బయటపడిందో నాకే తెలియటంలేదు. ఎంతో గండకత్తెర అయితేనే తప్ప నేనంత మహాపాతకం చేస్తానా? ఇంతమాత్రంచేత నన్ను కాంగ్రెసు నుంచి బహిష్కరిస్తారా? నా వంటి వాళ్ళకు స్థానంలేకుండా చేస్తే కాంగ్రెసు ఏమయేటట్టు? మీకే ఆలోచించండి, న్యాయం చెప్పండి? నా స్థానంలో ఉంటే మీరేం చేస్తారు?